

OBEC BUKOVICE

Informace pro občany – únor 2014

Rozpočet obce na rok 2014

Na veřejném zasedání zastupitelstva obce se bude, jako vždy, schvalovat rozpočet obce pro letošní rok, který připravil obecní úřad s finančním výborem. Příjmové předpokládané položky jsou odvozeny ze skutečných výdajových položek z minulého roku. Podstatnou část tvoří daně ze státního rozpočtu a daně z příjmu fyzických a právnických osob a daň z nemovitostí, poplatky atd. Rozpočet v příjmové části se pohybuje okolo 4 milionů korun. Navíc k tomu přijde druhá část dotace ze státního fondu životního prostředí na zateplení školy. K příjmovým položkám jsou naproti postaveny výdajové položky, které jsou nutné k zajištění chodu obce a obecního zařízení.

V letošním roce uhradíme poslední fakturu firmě Deltě a budeme splácet KB Náchod úvěr ročně přes 300 tisíc, až asi do poloviny roku 2016, pokud nové zastupitelstvo nerozhodne po roce 2014 v jiných splátkách.

V neinvestičních akcích jsme požádali Krajský úřad o dotaci z programu obnovy venkova na vyřazení septiku za prodejnu potravin a napojení splaškových a dešťových vod na kanalizaci v hodnotě přes 200 tisíc korun. V rozpočtu počítáme s menším obnosem na vybudování další jedné garsonky nad prodejnu, dle schválené dokumentace tak, abychom měli možnost zajištění ubytování v případě nastalé nouze.

Rekonstrukce silnice přes obec

Začátkem dubna letošního roku by měla Správa údržba silnic Královéhradeckého kraje zahájit rekonstrukci státní silnice v úseku od křižovatky Ostašské přes obec až ke škole. Stavební práce by měly být dokončeny do konce srpna. Tato rekonstrukce obci přinese mnohé problémy z hlediska objíždkových tras, protože přes obec bude plná uzavírka pro osobní a nákladní dopravu. Konkrétní trasy budou stanoveny v rozhodnutí odboru dopravy. Nákladní doprava povede z Police nad Metují přes Žďár nad Metují, Českou Metují a Teplice nad Metují. Osobní doprava a autobusy povede přes Suchý Důl. Pro nás, pro občany bude důležité vědět, jak se budeme moci po staveništi pohybovat. Ze zákona investor musí zajistit pěší přístup občanům ke svým nemovitostem, nikoliv však příjezd. Pro naše podnikatele bude důležité najít společné řešení k zajištění dostupnosti k provozovnám. Totéž bude platit pro zajištění výjezdů našich hasičů k případným požárům. Koordinace potřeb stavby s obcí a podnikateli bude řešena jednak na kontrolních dnech, které budou maximálně jednou za čtrnáct dní, anebo operativně s vedením stavby dodavatele. Dodavatelem stavebních prací je firma SaM silnice a mosty a.s. Máchova 1129, 470 01 Česká Lípa, odštěpný závod Hradec Králové. Případné požadavky a připomínky našich občanů budeme přenášet na dodavatele a společně je řešit.

Pronájem prodejny

S Le Thi Cuc a Xuan Vinh Nguyen máme uzavřenou nájemní smlouvu na pronájem nebytových prostor prodejny včetně ubytování od 1.1.2014. V jakési zkušební době v loňském roce jsme si společně „vysvětlili vztahy“ tak, aby prodej z jejich strany byl pro nás a občany v mezích únosnosti. Doufejme, že bude ke spokojenosti obou stran.

starosta

Zastupitelstvo obce Bukovice Vás srdečně zve na své

VEŘEJNÉ ZASEDÁNÍ

kteří se koná v pondělí dne 24. února 2014 v 19,00 hod. v Motorestu Lucky Luck v Bukovici

Program: 1. Rozpočet 2014 2. Majetkoprávní záležitosti 3. Různé

Těšíme se na Vás

Přestávka mezi poločasy

Tak už je za námi 1. poločas školního roku 2013/14. Pro náš tým ZŠ a MŠ Bukovice je skóre příznivé, minimálně 3 : 0. A těmito fiktivními góly jsou:

1. bohaté aktivity školy
2. ekonomika školy
3. klima školy

1. Mezi vydařené školní akce patřily v 1. pololetí: výlet na Hvězdu, lampiónový průvod, fimodílina s rodiči, rozsvícení Vánočního stromu, mikulášská nadílka, Den otevřených dveří, Vánoce ve škole, návštěva předškoláků, přednáška o odpadech, další bohatá činnost v rámci školní družiny a nespočet aktivit v MŠ. Informace o aktivitách školy včetně fotodokumentace najdete na www.zsbukovice.cz.

2. Naše škola díky podpoře zřizovatele dosahuje dobrých výsledků v hospodaření. Výsledkem v r.2013 byl hospodářský zisk v hlavní činnosti ve výši 127 tis.Kč a v doplňkové činnosti ve výši 7 tis.Kč. Letos pominuly finanční problémy se mzdovými prostředky, počet žáků na ZŠ se podařilo ustálit na 24. Škola přestala být podlimitní a již nás obec nemusí dofinancovávat v oblasti mezd. K zápisu do 1. ročníku se dostavilo 10 dětí. Do dalšího školního roku předpokládáme nárůst počtu žáků v ZŠ na 27-28.

3. Pro tvůrčí práci je nutné mít vhodné klima. Jsem přesvědčená, že se nám společnými silami podařilo vytvořit klidné, přívětivé prostředí, ve kterém se množství vzdělávací, výchovné i administrativní práce zvládá lépe.

Začal druhý poločas.

Žáci ZŠ i předškoláci právě absolvují plavecký výcvik. Čeká nás ještě mnoho dalších akcí: přednáška o dravcích, knihovnické lekce, karneval, divadlo O Palečkovi, pásmo Jeden svět, Noc s Andersenem, vítání jara, Den země, přednáška Indonésie, po stopách lidojedů, školní výlet. Žáci se také zúčastní soutěží, jako např.: recitační, Poznávání přírodnin, Pytagoriáda, Matematický klokan, vybíjená ŠD, atletika ŠD, turnaj v šachu. Do soutěže Genius Logicus jsou přihlášení Mikuláš Karpf a Jan Kovařík z 5.ročníku. Jednu část již mají úspěšně za sebou. Držme jim palce do další!

Děti si od školních povinností mohou odpočinout o jarních prázdninách, které jsou pro okres Náchod letos vyhlášeny v termínu od 10.3.-14.3.2014.

Již teď se těšíme na naše společné setkání na Zahradní slavnosti, která se bude konat 23.května. Jste všichni srdečně zváni!

Pevně věřím, že i ve druhém poločase opět dáme gól!

Irena Dobiasová, ZŠ a MŠ Bukovice

Zprávičky ze školky:

Zima a zimní radovánky by měly být v plném proudu, ale letos nám to nějak nevychází. S dětmi jsme si naplánovali spoustu aktivit na sněhu, např. Olympijské sportování za hasičárnou, soutěž ve stavění sněhuláků atd. Místo toho si musíme vše ukazovat pouze na obrázcích nebo vyrábět sněhuláky z papíru. Sledujeme alespoň Olympiádu v Soči. Předškoláci jsou již zapsaní do 1. třídy a nyní se zdokonalují v plavání. S mladšími dětmi podnikáme výšlapy po okolí, navštívili jsme také Muzeum papírových modelů v Polici n M. Na konci února uspořádáme ve školce tradiční karneval, tentokrát na téma: Vodní svět. Od března se už začneme těšit na jaro!

Lenka Svatoňová

Výše poplatků pro r. 2014 beze změn

Poplatek za svoz a likvidaci komunálních odpadů činí 500,- Kč/osoba. Svozovým dnem pro rok 2014 zůstává pátek v sudý týden. Poplatek ze psů činí 200,- Kč za prvního psa, 300,- za druhého psa. Za psa, jehož majitelem je občan důchodce, je stanoven poplatek ve výši 150,- Kč.

Zpráva sociální komise

Vážení spoluobčané,

dovoluji si vás touto cestou seznámit s činností sociální komise za rok 2013.

V lednu jsme se sešli ve zdejším motorestu, kde jsme zhodnotili minulý rok a připravili se na rok 2014.

Minulý rok oslavili své významné narozeniny tito jubilanti:

70 let: Milena Hubková, Eva Raková, Stanislav Fulka

75 let: Jindřiška Holubová, Libuše Vlčková, Blanka Sádovská, Eliška Scholzová, Věra Jelínková, František Hubka

80 let: Věra Cinková, Libor Franz, Ladislav Borna

85 let: Božena Jiráková, Otakar Köhler

Všem jubilantům přejeme pevné zdraví a krásné dny plné pohody v dalších letech.

Do života jsme uvítali čtyři nové občánky:

Jakuba Kutíka, Vladislava Partela, Ondřeje Pokorného, Mikolaje Pucha.

Hned v lednu 2014 přibyl další občánek: Jan Jirman.

Vítání občánků zajišťuje paní Tlapáková. Všichni si přejeme, aby měla v letošním i v následujících letech neměň práce.

Malou pozornost a hlavně poděkování jsme předali v Divadelním klubu v Polici nad Metují našim pěti dlouholetým dárcům krve: Milušce Škrdlové, Radce Leškové, Vladislavu Partelovi, Miroslavu Hejnyšovi. Ladislavu Rudolfovi byl za 80 a více odběrů předán zlatý kříž Českého červeného kříže. Velice si ceníme jejich obětavosti bezplatného dárcovství, která zachraňuje lidské životy a pro naši společnost má nenahraditelný význam.

Dále jsme se zúčastnili dětského dne pořádaného Sokolem, zajistili jsme zdravotní dohled a pomohli s organizací. Počasí vyšlo a dětem i rodičům se akce velice líbila.

Také setkání důchodců v hasičárně bylo opět vydařené. Dobře jsme se pobavili a zatančili si.

Osamělým spoluobčanům starším 70-ti let jsme předali poukázku na nákup potravin ve zdejší prodejně. Navštívili jsme pana Jaroslava Paštiku v domově důchodců v Polici nad Metují a předali balíček s přáním pevného zdraví. Návštěva ho potěšila a všem občanům Bukovice upřímně děkuje.

Na konec března pro vás připravujeme přednášku na téma zdravá výživa. Doufáme, že je toto téma zajímavé a Lada Horáková vás zaujme spoustou informací a užitečných rad.

Pokud sami máte nápady na zajímavé akce a přednášky, vyznasžíme se je pro vás uskutečnit.

Libuše Fulková

Sociální komise ZO Bukovice zve občany obce na podvečer s paní Ladou Horákovou na téma
ALTERNATIVY VE ZDRAVÉ VÝŽIVĚ
dne 26. 3. 2014 od 18,00 h. v zasedací místnosti OÚ Bukovice

Z evidence obyvatel v obci trochu jinak

K 31.12.2013 bylo v naší obci hlášeno k trvalému pobytu 365 občanů, jejich věkový průměr je 42 let.

Tentokrát se na evidenci obyvatel podíváme trochu jinak a to statistikou jmen. V obci se vyskytuje:

Jan	19	Martin	10	Milan	7	Michal	6	Pavčina	5
Petr	14	Jana	9	Pavel	7	Miroslav	6	Václav	5
Josef	13	Alena	7	Jakub	6	Věra	6		
Karel	10	Jiří	7	Hana	6	Anna	5		
Marie	10	Kateřina	7	Ladislav	6	František	5		

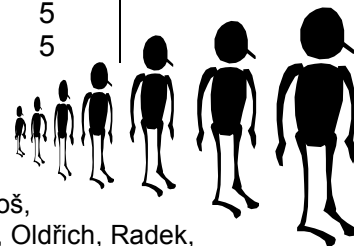
Dále tu mezi námi žijí:

4x Dana, Lenka, Libuše, Ludmila, Lukáš, Veronika

3x Antonín, Eva, Helena, Iva, Jaroslav, Jaroslava, Martina, Ondřej, Petra, Soňa, Tomáš, Vladimír, Vladislav, Vojtěch, Zdeněk

2x Aneta, Barbora, Blanka, David, Filip, Jáchym, Jarmila, Jaromír, Jiřina, Jitka, Leoš, Libor, Luboš, Marta, Michaela, Milena, Miloš, Miluše, Monika, Natálie, Nikola, Oldřich, Radek, Stanislav, Žaneta

1x Adéla, Adriana, Aleš, Alexandr, Andrea, Andrian, Beáta, Bedřich, Blažena, Bohumil, Božena, Dagmar, Daniel, Diana, Dominik, Dušan, Eliška, Emilie, Emily-Nile, Gertruda, Herta, Ilona, Ivana, Iveta, Janina, Jindřiška, Johana, Jolana, Julie, Kamila, Kristina-Louise, Kristýna, Květa, Květoslava, Lada, Linda, Lucie, Ludvík, Magdalena, Magdaléna, Marek, Markéta, Matěj, Mikolaj, Mikuláš, Miloslav, Mirka, Nela, Olga, Otakar, Radka, Radmila, Renata, Rita, Roman, Stanislav, Svatopluk, Štěpán, Štěpánka, Tadeáš, Tereza, Terézie, Tristan, Vendula, Viktorie, Vít, Vlasta, Zdenek, Zdenka, Zdeňka

Hasiči

Koncem loňského roku, v sobotu 14.12. 2013 jsme oslavili 115 let od založení sboru, spojenou s výroční schůzí za rok 2013. Akci jsme uspořádali v místní sokolovně. Nejdříve jsme zhodnotili rok 2013, přečetli zprávy, shlédli videa. Následoval výklad od založení až po současnost sboru, který si připravil, přednesl pan Oldřich Holub. Byli předány různá ocenění. Následovala večeře a volná zábava s hudbou Emma až do pozdních hodin.

28.12. 2013 jsme uspořádali již náš tradiční Vánoční turnaj ve stolním tenise. Akce se vydařila, účast dobrá, vítěz stejný, opět Venda Škrdle. Poděkování patří sokolům za zapůjčení sokolovny.

Letošní rok jsme začali aktivně. Pravidelně, každý pátek se školíme, bezpečnost práce při zásahu, zdravotní věda, ... Upravujeme naši cisternu - umístění, zabudování plovoucího čerpadla, hliníkového žebříku, ... Připravujeme se na soutěžní sezónu. Naplavovali jsme kluziště, bohužel počasí nepřálo, bruslilo se jenom dva dny. Plánujeme různé kulturní akce, jako je pálení čarodějnic, taneční zábavu, soutěž "O pohár starosty obce", výlet s exkurzí. Konečně jsme také opět zprovoznili internetové stránky, kde jsou veškeré aktuality. www.sdhbukovice.cz

M. Sádovský

Další kapitola z historie našeho kraje od p. Hrubého
Vážení přátelé,

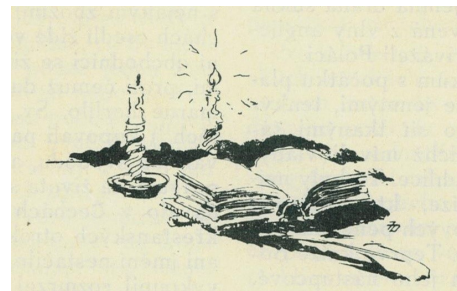
tak jako v loňském roce, tak i v tom letošním, budeme moci část svého čtenářského umu věnovat historii, nebo též „starým letopisům“, tedy tomu, co bylo, a co již dávno minulo. Domnívám se, že i

TURISTICKÁ OBLAST
**KLADSKÉ
POMEZÍ**

porozumění dějepisným, historickým záležitostem, můžeme pokládat za nedílnou část naší současné středoevropské kultury, jejíž součástí právě my v této době jsme. Nebude tudíž naším zájmem ani cílem se věnovat pouze domácím, místním záležitostem, ale z našeho vlastního zájmu a přirozené zvědavosti se budeme moci věnovat o něco širěji pojatým souvislostem minulého dění nejen naší obce, země a státu, ale budeme zabíhat i do určitých souvislostí, týkajících se nesmírně složitého historického dění a záležitostí i zemí okolních a dalších evropských území, se kterými se naše země v průběhu minulých staletí stýkala a jichž se dotýkaly konkrétní zájmy a činy našich předků a vládců. Je to nasnadě vzhledem k historickému a kulturnímu vývoji naší společnosti a také celého území naší země, jejíž součástí je náš kraj a naše obec.

Měli bychom proto považovat vzdělání a informace z této oblasti vědění za součást naší vlastní úrovně a intelektu, protože kdo nezná historii svých předků a své země, nemůže dost dobře porozumět ani současnému dění a komplikovanému vztahu nejen mezi jednotlivci, ale ani mezi jednotlivými zeměmi a státy. Mám z výše uvedených důvodů za to, že i tato část „Informací pro občany“, vydávaných naším Obecním úřadem, bude pro alespoň část našich občanů zajímavým zdrojem poučení a informací, anebo alespoň poutavou četbou.

Kapitola V

Vzpomínka u příležitosti 380-tiletého výročí zavraždění Albrechta z Valdštejna (25.2.1634)

(podle Wikipedie, Miloslava Martínka a Jana Tůmy)

Albrecht Václav Eusebius z Valdštejna, se narodil dne 24. září 1583 na Heřmanické tvrzi (dnešní Heřmanice nad Labem u Jaroměře). Jeho rodiči byli Vilém z Valdštejna a Markéta Smičková ze Smičic, kteří vyznávali víru Jednoty bratrské. Po úmrtí svých rodičů, kteří zesnuli v devadesátých letech 16. století, byl malý Albrecht dán do výchovy matčině švagrovi Jindřichu Slavatovi z Chlumu u Košumberka. V roce 1597 jej tento jeho příbuzný poslal studovat na latinské gymnázium v Goldbergu ve Slezsku (dnešní Zlotoryja v Dolním Slezsku). Od roku 1599 dále studoval na evangelické univerzitě v Altdorfu (město Altdorf leží asi 25 km jihovýchodně od bavorského Norimberku). V roce 1600 musel ale školu opustit, neboť se zúčastnil šarvátek a bitek a tak musel několik dní strávit v tamějším městském vězení. Po spáchání dalších nepřístojností musel školu opustit. Dále se jako mladý šlechtický kavalír dostal zřejmě přes Západoevropské země až do Itálie, kde na univerzitách v Bologni a Padově studoval matematiku a astronomii. V průběhu těchto cest si Valdštejn rozšířil svoje znalosti a naučil se cizím jazykům – hovořil německy, španělsky a italsky a osvojil si základy francouzštiny.

Po návratu z Itálie se nechal již v roce 1604 najmout jako praporčík (fendrych) na vojenské tažení císaře Rudolfa II. proti Turkům, kde si vysloužil povýšení na hejtmana. Z „uherského“ tažení se však vrátil se zraněnou rukou nemocen, musel se léčit i na zápal plic. V této době, tedy v rozmezí let 1602-1606 z vypočítavosti konvertoval ke katolické víře, aby tak měl zajištěn vzestup ve své životní kariéře. Od roku 1608 byl hejtmanem ve službách arcivévody Matyáše Habsburského. Po ukončení sporu dvou Habsburků, tj. mezi Rudolfem a Matyášem, se mohl vrátit ke dvoru císaře Rudolfa do Prahy.

V roce 1609 se oženil a za manželku si vzal Lukrécii Nekšovou z Landeka, mladou vdovu po Arklebovi Prusinovském pánu z Víckova, majitelku Vsetína, Lukova a Rymic a stal se tak bohatým moravským pánem. Usadil se na jejím sídle ve Vsetíně. Tento manželský svazek, uzavřený s ani ne o pět let starší subtilní Lukrécie, nebyl ani nerovný a snad ani nešťastný, ale můžeme se právem domnívat, že byl ze strany Albrechta z Valdštejna uzavřen především z praktické vypočítavosti. Lukrécie již po pěti letech zemřela a Valdštejn tak získal všechn její majetek jako dědictví.

V roce 1615 se moravská zemská vláda na čele s hejtmanem Ladislavem Lobkovicem vyslovila kladně k obraně země a jmenovala tři plukovníky moravského stavovského vojska, kteří měli za úkol v případě potřeby najmout 3000 pěších vojáků a 1000 jezdců. Mezi ně patřil vedle Jiřího z Náchoda a Petra Sedlnického i Albrecht z Valdštejna. Roku 1617 podpořil Valdštejn armádu arcivévody Ferdinanda Štýrského ve friulské válce (na hranici mezi Slovinskem a Rakouskem) v obležené pevnosti Gradiška dvěma sty jezdci, které najal za své peníze. V bojích se osvědčil a později to ve své další vojenské kariéře zhodnotil.

V roce 1617 byl Ferdinand Štýrský zvolen českými stavy českým králem a slavnostně korunován. Valdštejn poté nastoupil dráhu vojenského podnikatele a organizátora – za své peníze najal, oblékl, vycvičil a vyzbrojil pluk žoldnéřů a pomáhal s ním hájit habsburské pozice ve Furlansku (oblast na severu Itálie, jejímž hlavním městem je Terst).

V roce 1619 se Morava nepřipojila ke vzpouře českých stavů (ti si zvolili za krále protestanta Fridricha Falckého) a měla k tomu být vpádem českého vojska přinucena. Valdštejn se pokusil odvést svůj pluk do Vídně, ale uspěl jen částečně – odvezl proto jen plukovní pokladnu. Za tento čin mu byl zkonfiskován veškerý moravský majetek a stal se panscem.

V době bitvy na Bílé hoře obsadil Valdštejn města v severních Čechách, aby je ochránil před pleněním. Na císařské straně bojoval druhý Valdštejnův pluk pod vedením plukovníka de la Motta. Armáda Katolické ligy vedená kurfiřtem Maxmiliánem Bavorským, se v Praze chovala jako vítěz v dobytém městě a drancovala – sám Maxmilián si z Prahy odvezl na 150 vozů uloupených věcí.

Albrecht z Valdštejna byl jmenován pražským plukovníkem a zasadil se o to, aby cizí armády opustily Čechy – Maxmilián Bavorský se stal Valdštejnovým doživotním nepřítelem. Popravě českých pánů na Staroměstském náměstí v roce 1621 zřejmě přítomen nebyl, podařilo se mu však částečně získat a částečně koupit druhý největší majetek v Čechách – panství rodu Smiřických.

V letech 1621-1622 bojoval proti Turkům, Uhrům a severomoravským povstalcům. V roce 1623 se také podruhé oženil, a sice s Izabelou z Harrachu, dcerou dvorního rady Karla z Harrachu a sestrou pražského kardinála Arnošta Vojtěcha z Harrachu. Spolu měli dvě děti, Marii Alžbětu, později provdanou za hraběte Rudolfa Kounice a syna Albrechta Karla, který po třech týdnech po svém narození zemřel. Téhož roku získal novozámecké panství a s ním i město Českou Lípu, kde v r. 1625 zahájil stavbu českolipského kláštera. Po významném vítězství v bitvě u Desavy (město Dessau se nalézá na soutoku řek Labe a Mulde v německé Spolkové zemi Sasko-Anhaltsko, od r. 2007 pod názvem Dessau-Roßlau), císař Valdštejnovi přikázal, aby Mansfelda pronásledoval do Uher.

V r. 1625 se Protestantská Unie sjednotila pod vedením dánského krále Kristiána IV. a velitele vojsk Mansfelda a obsadila Severní Německo, Slezsko a Lužici (území rozkládající se na teritoriu 3. států – Německa, Česka a Polska; největší část se nalézá v dnešním Německu s městy Budyšinem, Zhořelcem a Hoyswerdou v Horní Lužici a městem Chotěbuzí v Dolní Lužici). Valdštejn nabídl císaři, že postaví čtyřicetitisícovou armádu a zároveň byl jmenován generalisimem (hlavním velitelem vojska) a také vévodou. Zpočátku tvořilo Valdštejnovu armádu na 30 tisíc mužů, postupem doby však vzrostla až na 100 tisíc vojáků. Do boje společně s Valdštejnem vytáhl i Prezident císařské vojenské rady Rombald Collalto, avšak po půl roce se kvůli neshodám s ním vrátil do Vídně, kde na něj žaloval Císař. Jej pak pověřil reorganizací armády, avšak tou si získal mnoho nepřátel

V červnu 1627 se Valdštejn vrátil do Slezska, řídil vojenské operace v Německu a Braniborsku, rychle postoupil na sever a vytlačil dánskou armádu. Koncem roku 1627 se již nalézal na pobřeží Severního i Baltského moře a prakticky obsadil celé Německo. Podařilo se mu prosadit proti vůli Vídně tzv. „Lübecký mír“, tedy dohodu, ve které je Dánsku vráceno území za slib nevměšování se do otázek Říše. Protože císař nebyl schopen zaplatit Valdštejnovi dluh – výdaje za armádu, dal mu do zástavy vévodství Zaháňské a knížectví Meklenburské. Roku 1627 bylo Valdštejnovo Frýdlantské knížectví povýšeno na vévodství. Jeho území bylo vyňato ze Zemských desek Království českého a stalo se tak jakýmsi státem ve státě. Hlavním městem Frýdlantska se stal Jičín, a jeho panství se dotýkalo i hranic Slezska.

Od roku 1628, kdy obdržel řád Zlatého rouna, byl jmenován generálem císařské námořní armády. Ve svém Frýdlantském vévodství měl právo jmenovat šlechtice, povyšovat sídla na města a razit mince, na kterých bylo vyraženo heslo: INVITA – INVIDIA (tedy „Navzdory závidění“). Do Jičina pozval jezuity, kteří zde založili kolej (kolej v tehdejší slova smyslu byla vyšší škola s internátem, univerzita). Kraj nebyl zatížen daněmi a byl proto nazýván také „terra felix“ tj. šťastnou zemí, neboť Valdštejn si od císaře vymohl taktéž osvobození svého vévodství od armádních přezimování, která vždy každý dotčený kraj nemilosrdně decimovala. Kromě Jičina jako hlavního města svého dominia, stavěl v Praze Valdštejnský palác a v Bělé pod Bezdězem klášter augustiniánů.

V roce 1629 však Valdštejnova šťastná hvězda počala uhasínat. Bavorský vévoda Maxmilián kritizoval od jara téhož roku císaře Ferdinanda II. za jeho přílišnou toleranci jeho válečného tažení a plundrování. Protože císař potřeboval potvrdit volbu svého syna Ferdinanda římským králem, obětoval Valdštejna a v září r. 1630 jej odvolal na sněmu v Řezně z velení armády kvůli jeho nerozhodnosti vůči postupu dánského krále. Přes přicházející zprávy o vylodění švédského krále Gustava II. Adolfa v severním Německu, císař Valdštejna odvolal. Jeho nástupcem se stal Jan Tserclaes Tilly, velitel vojsk Katolické ligy.

Odvolání Valdštejna se pro něho i jeho společníky stalo finanční pohromou. Vrhel se do jiného podnikání, zakládal pivovary, mlýny i textilní a zbrojařské manufaktury. Žil v nově vybudovaném a vybaveném paláci na Malé Straně, dnes známé jako Valdštejnský palác (dnešní sídlo Senátu Parlamentu ČR).

V následujícím roce 1631 se podařilo švédskému králi Gustavu II. Adolfovi ovládnout severní Německo, přimět braniborského a saského kurfiřta ke spojenectví a porazit 17.9.1631 nového generalisima císařských vojsk Tillyho v bitvě u Breitenfeldu (městečko na severním okraji Lipska). V listopadu Sasové dobyli Prahu a i sám císař utekl z Čech do Vídně. Již ale v prosinci r. 1631 přijal Valdštejn císařskou nabídku stát se opět generalisimem císařské armády. V průběhu několika následujících měsíců vybudoval čtyřicetitisícovou armádu a tvrdě si nadiktoval své podmínky. Císař mu udělil hlohovské (s hlavním městem Hlohov, tedy dnešní Głogów v Dolním Slezsku) vévodství ve Slezsku jako náhradu za ztracené Meklenbursko (Meklenbursko – jedna ze 16. spolkových zemí Německa, rozkládající se na severovýchodě Německa na pobřeží Baltského moře, tzv. Přední Pomořansko, na východě hraničí s územím polského Pomořanska).

Valdštejn přijal hodnost generalisima (tzv. druhý generalát), osvobodil Prahu, do května roku 1632 postupně osvobodil Čechy a celé Slezsko. Na počátku srpna se mu podařilo zvítězit u Fürthu (německé město blízko hraničního přechodu Folmava jižně od Domažlic). Poté přinutil Švédy, aby se pokusili dobýt jeho opevněný tábor u Norimberka. Švédové neuspěli a vnutili Valdštejnovi bitvu u Lützen (městečko jihozápadně od Lipska, 16.11.1632). Výsledek byl nerozhodný, švédský král Gustav II. Adolf padl. Zajaté české důstojníky včetně Mathiase Thurna propustil na svobodu. I když Vídeň přijala tuto skutečnost jako své vítězství a kazatel Gauss zahrnul Valdštejna před celým dvorem chvalozpěvy, strahovský opat Kašpar z Questenberka a prezident válečné Rady Jindřich Šlik, ho tvrdě zkritizovali. Valdštejn velice tvrdě trestal dezerci a tak při následném soudu s 18. vinnými plukovníky – rozsudky byly vyneseny 11. února 1633, od něho nikdo nedostal milost, ale jak se dalo očekávat, 11. příslušníkům předních německých šlechtických rodin setnul kat Jan Mydlář hlavu a dalších sedm důstojníků skončilo na šibenici. Popravčí lešení stálo na Staroměstském náměstí, symbolicky na stejném místě, kde bylo v r. 1621 popraveno 27 českých pánů.

V následujícím roce porazil švédské oddíly u Stínavy (dnešní polské město Ścinawa na Odře na sever od Legnice). Úspěšnému postupu Valdštejnovy armády na Braniborsko zabránil císař povoláním jeho armády na pomoc Bavorsku. Řezno (Regensburg) podlehl Švédům 14. listopadu 1633 a nic jim nemohlo bránit v postupu do Rakous. Valdštejnovi bylo tedy nařazeno, aby se svou armádou po splnění úkolů ve Slezsku vytáhl do Bavorska. Vzhledem k zimnímu období se generalisimus rozhodl se svou armádou, se kterou přecházel Plzeň, tam přezimovat. To bylo pochopeno císařskou vojenskou Radou jako váhání a zrada vůči císaři. Jeho nepřátelé, jichž bylo u vídeňského dvora více než dost, neustále posílali stížnosti a memoranda žádající jeho sesazení. V té době byl však již jeho zdravotní stav více než vážný. I když se v létě r. 1633 věnoval osvobozování Slezska a mluvčím české emigrace Janem Varlejchem z Bubna mu byla nabídnuta česká koruna již 16. května 1633, tlak císaře a jeho dvora společně s tlakem většiny jeho nepřátel, u něho způsobovaly stresové situace, ve kterých měl řešit závažná vojensko-organizační rozhodnutí. V těchto situacích, které jej velice rozhořčovaly, jej jeho nemoci donucovaly časem sdílet lůžko, což jen umocňovalo jeho vztek a bezmocnost nad vlastní nemohoucností. Situace ve Vídni byla už celkově protivaldštejnská. Valdštejn sice ještě zůstával vrchním velitelem armády a paradoxně císař zůstával posledním, kdo s rozsudkem nad Valdštejnem váhal, protože mu chyběly přímé důkazy o jeho zradě. Po obdržení Piccolominiho zprávy nakonec dosud nerozhodný císař podepsal 24. ledna 1634 dekret, jímž zbavil vojsko věrnosti Valdštejnovi a velení svěřil Gallasovi. Podle císařského patentu měl být Valdštejn spolu s polním maršálkem Kristianem Illovem a plukovníkem Adamem Erdmanem Trčkou, coby strůjci vzpoury, zatčen a dopraven do Vídně. K patentu byl připojen dlouho utajovaný dopisek: „Hlavu spiknutí a její nejvýznamnější spojení, pokud to bude možno, zajmout a dopravit do Vídně, nebo jako usvědčené provinilce zabít“.

Za necelý měsíc na to, 22. února 1634, se těžce nemocný Valdštejn vydal na cestu do Chebu, kam dorazil 24. února 1634. Anglosaští důstojníci Valdštejnova vojska Walter Butler, Walter Leslie, John Gordon spolu s irským setníkem Deverouxem pro něho a jeho doprovod uspořádali v Chebu hostinu, která však byla jen záminkou k jeho likvidaci a likvidaci jeho přívrženců. Avšak Albrecht se na hostinu nedostavil. V hodovní síni byli zavražděni nejprve maršálek Kristián Ilov, Valdštejnův švagr Adam Erdman Trčka z Lípy, Vilém Kinský a rytmistr Jindřich Niemann. Vrazi se poté vydali do Albrechtova domu, kde jej horlivý setník Deveroux probodl partyzánou.

Otázkou, zda Valdštejn zradil císaře, i když měl jako vrchní velitel pravomoc vyjednávat s protistranou, se historici zabývají dodnes. Mnoha lidem byl trnem v oku jeho rozsáhlý majetek a vliv; navíc se jeho vojenské schopnosti s postupující chorobou zmenšovaly, a i tuto skutečnost jeho političtí protivníci u vídeňského dvora chápali jako potvrzení dohadů o jeho zradě. Vévodovy pikle proti císaři jsou dodnes zpochybňovány. Přesto tehdy i velmi nedostatečné důkazy vedly císaře Ferdinanda II. k vynesení bezprecedentního rozsudku bez příslušného soudního projednání, kde by se obviněný mohl hájit, a k rozkazu provést exekuci, která se rovnala vraždě. Je nasnadě otázka – proč? Valdštejn stál v čele císařských vojsk už podruhé. Jeho první generalát skončil roku 1630 zásahem vlivných dvorských kruhů, které se bály vévodovy obrovské moci a vlivu, o čemž generalisimus dobře věděl. Druhý generalát (1632-1634) byl touto záští provázen od samého počátku. K tomu se přidali i někteří generálové a jejich kritika absolutistického Valdštejnova velení stojí i na počátku chebských událostí, které skončily krvavou vraždou.

Jeho ohromný majetek (byl vévodou frýdlantským, zaháňským, meklenburským a hlohovským) byl zkonfiskován, jeho rodině zůstal pouze pražský palác pro Maxmiliána z Valdštejna (Valdštejnův bratranec) a panství Nový zámek u České Lípy pro vdovu Isabelu. Na zabrané Valdštejnovy statky se vrhla ponejvíce drobná cizí šlechta, povětšinou to byli vojáci se šlechtickým původem z ciziny, kteří nemohli pochopit složitosti českého hospodářství v době třicetileté války, takže docházelo k úpadku celé Valdštejnovy pozůstalé enklávy. V době zavraždění Valdštejna mu byl císař dlužen ještě 3 miliony zlatých.

Ostatky Albrechta Václava Eusebia z Valdštejna, vévody frýdlantského, meklenburského, zaháňského a hlohovského, našly tak žádoucí klid až po několikerém stěhování až v roce 1785 zásluhou Vincence z Valdštejna v kapli svaté Anny v Mnichově Hradišti, po boku první Valdštejnovy ženy, Lukrécie Nekšové z Landeka.